

[Tommy Dinesen]

et eller andet, fordi de skulle være alene hjemme en aften, at det ville de ikke have, for det havde de fået at vide i skolen var usundt. Jeg tror, det ville have en pædagogisk virkning på forældrene, og det kan godt være, der er behov for det.

Man kan heller ikke komme uden om, at de kostvaner, vi har i dag, er skyld i de fleste dødsfald i dette land. Det kan man lukke øjnene for. Der er nogle – ikke som venstres ordfører i dag, men bl.a. landbrugsministeren og andre i landbrugskredse – der har udtalt, at det ville være for dårligt, hvis man begyndte at spare på smør, og at man helst skal have smør på begge sider af brødet og også helst pålæg på, for det er godt for landbruget. Det kan jo ikke være rigtigt, når man ved, at der også skal spares, og at der ligger en forebyggelse i, at kostvanerne er i orden. Derfor synes jeg, det var godt, hvad venstres ordfører sagde her, selv om det i nogen grad tog brodden af det, jeg ville have sagt til venstre.

Det overordnede mål for os alle sammen må være, at befolkningens sundhed bliver bedre, og vi er enige i det, der står i forslaget om, at der skal undervisning til. Jeg tror, det ville være en god idé at bruge sådan noget som fjernsynets OBS og TV-køkkenet. I OBS er man begyndt at vise noget om, hvordan kræft opstår, og jeg tror, det ville være værdifuldt, hvis man fik kosten med her, og det samme gælder hjerte-/karsygdommene og nogle af de andre velfærdssygdomme.

Lone Dybkjær (RV):

Dette her er jo en genfremsættelse af et forslag, og jeg skal derfor henvise til, hvad det radikale venstre sagde under den tidligere diskussion herom, og komme med nogle supplerende betragtninger.

Egentlig er jeg lidt ked af, at fru Tove Lindbo Larsens fremsættelsestale til det oprindelige forslag, beslutningsforslag nr. B 7, fremsat 18. oktober 1983, ikke er kommet med i denne omgang, for der stod nogle ting, som vi var enige i. Der stod nemlig, at socialdemokratiet med dette forslag til folketingsbeslutning ønsker at sikre befolkningen et reelt beslutningsgrundlag, der giver mulighed for at sammensætte den daglige kost ernæringsrigtigt. Det er det radikale venstre fuldstændig enig i, men så vidt jeg kan se

efter en rimeligt omhyggelig gennemlæsning, er det udgået og er heller ikke kommet ind i f.eks. bemærkningerne. Derved synes jeg det kommer til at mangle i grundlaget for dette forslag til folketingsbeslutning, som derved kommer til at virke mere firkantet, end det gjorde, da det citerede stod i fremsættelsestalen. Nu er det formentlig en tilfældighed, fordi det er en genfremsættelse, og det vil jeg vælge at betragte det som, og så vil vi betragte det, der stod der, nemlig at befolkningen skal have et reelt beslutningsgrundlag, som det essentielle.

Vi kan naturligvis være helt enige i, at befolkningen skal sikres en kost, der opfylder de optimale sundhedsmæssige og ernæringsmæssige krav. Den målsætning er det meget vanskeligt at gå imod, og det vil vi derfor heller ikke gøre, men den er på den anden side nok så overordnet, at den er svær at få meget andet ind i end en god formulering ved specielle lejligheder som f.eks. denne her.

I øvrigt er jeg enig – og det burde jeg måske have sagt som indledning – med hr. Tommy Dinesen i, at man nok burde have diskuteret det næste forslag på dagsordenen sammen med dette forslag, fordi det jo indeholder en del konkrete ting, som er relevante i denne sammenhæng.

Vi er også enige i, at det er nødvendigt med en bedre ernæringsforskning. Jeg ved i og for sig ikke, om det så meget er det koordinerede, der mangler. Man kan sige om et hvilket som helst forskningsområde her i landet, som man gør det i øjeblikket, at det er ukoordineret, at det er sektorforskning kontra grundforskning, osv. Og hvis det er det, der ligger i det, kan jeg såmænd godt tilslutte mig det, for jeg mener også, der er mangel på koordination. På den anden side er jeg ikke helt sikker på, at det er det, der er hovedproblemet. Det kan godt være, der skal gøres noget her, men jeg mener, problemet snarere er, at vi ikke har så frygtelig megen systematisk forskning – og det er noget andet – på dette felt, fordi det ikke har haft en tilstrækkelig prioritet. Derfor får vi også, hver gang der siges et eller andet, nogle forskellige ekspertudtalelser, som står op imod hinanden. En dag kommer der én udtalelse, og så er der basis for, at en anden ekspert siger noget andet en anden dag. Det mener jeg ikke skyldes et koordineringsproblem, men